

**PARAULES DEL RECTOR
EN L'ACTE DE CELEBRACIÓ DEL NADAL DEL 2011
A LA UNIVERSITAT POMPEU FABRA**

Benvolguts membres de la comunitat universitària,

Celebrarem aquestes festes de Nadal enmig de la més gran crisi econòmica que hem viscut en els darrers anys al nostre país. Una crisi que ens afecta a tots, però que sense dubte colpeja molt durament els que tenen menys. Els que han perdut la feina, que són massa, la gent gran sense recursos, els fills petits dels immigrants. Com sempre, la crisi econòmica afecta els que menys tenen, els que tenen més dificultats per accedir als recursos. Perquè tenen menys ingressos i perquè tenen també més por i viuen en una situació de major dependència i dominació.

Tots hem sentit històries de dominació durant els últims temps. Us en conto una que he sabut recentment: un immigrant, que té la documentació

en regla al nostre país i que ja hi du prop de deu anys, treballa en una empresa d'aquí des de fa un grapat de temps. Arriba un dia a la feina i li diuen que no cal que s'incorpori, que no torni, que passi per l'oficina. Pregunta per què i li contesten amb vagues referències a alguns incompliments horaris. Li posen al davant un escrit; no l'escrit de comunicació de l'acomiadament (com mana la llei), sinó un escrit pel qual ell voluntàriament renuncia al contracte. Ell se n'adona i diu que no ho vol signar, que si ho fa perdrà els drets inherents a l'extinció del contracte laboral. L'encarregat afegeix que si s'hi nega li enviaran la policia a casa i no aconseguirà la nacionalitat espanyola que està a punt d'adquirir. Ell, que no sap de lleis, que no sap a quins advocats anar, a quin sindicat dirigir-se, agafa por... I a la fi, signa la renúncia.

És un història real. És una història de la nostra societat actual, una història del tercer, del quart món al bell mig del primer món. És una història de poder arbitrari, de tirania. És cert que les nostres lleis prohibeixen aquests comportaments i preveuen sancions per als qui els realitzen, però no tothom té accés a les lleis de la nostra societat avançada.

A la vegada que entre nosaltres passa això, a l'altra riba de la Mediterrània molts conciutadans dels nostres immigrants estan duent a terme una revolta per les llibertats. És clar que les raons de la revolta a Tunísia, a Algèria, a Egipte, a Síria i a tants països són complexes i no és aquí el lloc per esbrinar-les. És clar que haurem de saber construir societats lliures amb persones de cultures i religions molt diverses, societats multiculturals,

societats interculturals. Però una de les raons de la revolta és, com sempre, el somni de la llibertat. L'anhel de viure en societats on tothom pugui dur endavant el seu projecte vital sense més límits que el seu talent, el seu esforç i la seva fortuna. Una societat que hagi enderrocat tots els mecanismes de dominació que queden al nostre món.

Aquest és el meu missatge per a aquest Nadal: que la crisi profunda i llarga en què vivim no ens faci oblidar la persistència i la porositat dels mecanismes de dominació als nostres barris, a les nostres ciutats, a les societats veïnes. La dominació fa infelices moltes persones, els impedeix viure la vida íntegrament, de veritat. Les compel·leix a viure una vida desdibuixada, com una imatge moguda, històries que són menys del que haurien de ser, del que podrien ser.

Jo faig vots aquí per un 2012 millor. Per la recuperació econòmica, pel creixement econòmic de nou i, per tant, del benestar. Però vull recordar també que si no som capaços de fer caure aquests mecanismes de dominació, no haurem sortit del tot del sot.

La Universitat ha de contribuir, la UPF està contribuint, a formar persones més capaces per a la generació de la riquesa, per a l'augment del benestar, per a l'obertura de mires, per al desenvolupament de la capacitat crítica. Tanmateix, tot això seria insuficient si no formem també persones capaces d'una austera i determinada resiliència davant els mecanismes de dominació que continua havent-hi a la nostra societat. Només si el primer món és un

món per a tots, els d'aquí i els de fora, tindrem unes de debò felices festes com les que jo us desitjo ara a tots vosaltres.

Moltes gràcies